

също нѣщо; неможе прочее да ся каже, че је само Богъ, който је нѣщо.

УЧИТЕЛКА.

Да мя прощавате, драга моя; вѣй сте отистина нѣщо; вѣй сте сѫщество; но туй сѫщество, което имате, Богъ ви го је взаймилъ; то принадлежи нему; той може дави го отнеме въ јединъ мигъ. Ако ви дадехъ азъ назаемъ моњтѣ роклиѣ (фистанъ), вѣй не щехте да кажете, че тази рокля је ваша; е, добрѣ, тѣлото ви, душата ви, разумътъ ви, родителитъ ви, богатствата ви, съ једна думъ сичко, що имате, је на Бога; той ви го је далъ назаемъ. Нема, освенъ Бога, комуто никой никога нищо не је далъ, нито взаймилъ, защото нищо не је било прѣди него, и сичко що сѫществува излѣзва отъ него. Той је прочее притяжательтъ на сичко що има, на сичко що дава, т. е. на сичко що сѫществува. Вижте, чеда мои, колко той заслужва признателност и любовь. Ный обычаме тѣзи, които ни струватъ добро: но, Богъ ни је сичко, що имаме, далъ; той је нашъ баща, нашъ Господаръ, нашъ благодѣтель; той ны обыча като свои чада; прочее, ный щехме да бѫдемъ твърдъ лоши, ако быхме отказали да го обычаме и да го слушаме.

СОФИЯ.

Колкото за мене, драга учителко, азъ когато четѫ исторійтъ, които учѫтъ тѣзи господжици, не могѫ да ся удържамъ за да не трѣперѫ отъ страхопочитаніе.

УЧИТЕЛКА.

Имате право, драга моя, ный сме тѣй малки прѣдъ Бога, щото неможемъ да бѫдемъ доста прони-